

SAMOBORSKI LIST

Ljetovališni vjesnik

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.
PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4.—, na po godinu K 2.—, a na četvrt godine K 1.—. S poštom stoji 48 fillira na godinu više, a u Americu K 1.40 na godinu više. Pojedini broj stoji 20 fillira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović.

Uprava i otpremništvo nalazi se u „Samoborskoj tiskari“ S. Šeka, trg Leopolda Salvatora.

OGLAŠE prima uprava, a plaća se za petim redom
cijeskom dijelu po 20 fill. u oglasnom 10 fill. Za ogla-
se više puta uvrćuju, daje se znatan popus.
Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob.“
Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

GODINA II.

U Samoboru, 1. lipnja 1907.

BROJ 11.

Naše društvene prilike.

Nakon duge i teške zime ogrijalo nas je opet sunce, zazelenili se bregovi, cijelom se prirodi vratio život, a našem pitomom trgovištu vraćaju se stari, a pomalo pridolaze i novi gosti, da po zelenim brdima i hladovitim prodorcima našim okrijepe i dušu i tijelo. No kao što je rascvjetanom prirodom zastrujio novi život, koji smo svi tako željno i nestrpljivo iščekivali i radosno pozdravili, tako bi već jednom vrijeme bilo, da i u nekako zamrlim žilama našega društvenog života zakola novi duh, duh spasonosnoga društvenog sklada i snosljivosti, koja je — nije tomu ni tako davno — u našem pitomom trgovištu bujala i cvala. Ako svi znaci ne varaju, taj se blagosloven mir i sklad i vraća.

Nakon burnih prizora i oštih sporova, koji su se u i o našem trgovištu u posljednje vrijeme odigravali, vraća se u naše redove ona građanska snosljivost, bez koje uljudjen svijet ni ne može da bude. Ne mislimo time reći, kao da se nadamo, te će odsele u svakom pitanju i na svakom polju biti posvemašnja sloga i jednodušnost. Ne, to ne samo što ne bi bilo dobro, nego nije niti moguće. Ta koliko glava, toliko misli, koliko skupina, toliko stanovišta u raznim pitanjima. O tome se dakle niti ne radi. Ali radi se o tome, da svaki pojedinac i svaka skupina svoje nazore i svoje stanovište brani i zastupa otvoreno i dostojno, da se ne laća nepoštenih sredstava protiv onih, koji o istom predmetu pošteno, ako i drugojačije misle. Radi se o tome, da se zajednički natječemo, kako da općoj našoj stvari što više pomognemo, te da po mogućnosti nikad svoj osobni interes ili čak i hir ne stavimo nad interes opći, pače da ga općemu interesu niti ne isporodimo, a kamo li da nastojimo o svojoj čisto osobnoj dopadnosu ili nedopadnosu učiniti ovisnim mir i napredak cjeline.

Gdje nema ovakvog shvaćanja, tamo sve propada, tamo nema napretka, jer nema one

Stražnik.

Pisac B. D-L.

Poput prstena plemenite kovi, urešena što biranim i skupocjenijim draguljima i naš je Samobor gotovo sa sviju strana okružen krasnim brežuljcima, koji mu podavaju još veću važnost, a u higijenskom pogledu upravo su po nj od neprocjenjive vrijednosti.

Mi doduše i inače obilujemo divotnom prirodom i svježim, miomirisnim zrakom, a osobito ovog mjeseca sav Samobor odiše biranim i kitnim proljetnim cvijećem; ta cijelo naše mjestance nije drugo, već golemi jedan perivoj, po kome su posijane kućice poput sitnih pčela po njeznom cvijeću. No naši brežulci sa svojom raznolikom i dražesnom florom onako gojeni i uređeni kao što su sada, upravo vabe čovjeka, da ih pohada, da na njima uživa i one prirodne čare nastade, koje mu ne može niti najkrašnja samoborska ravnicica da poda. Zakanih se ovaj put naročito dotaći ovog našeg Stražnika.

Čim si se počeo na nj uspinjati, već si opojen krasotom i milinom prirode. Ti i ne čutiš, da ideš uzbrdo, a iznemogneš li možda dahom, svuda ćeš naći udobnih klupa, da se odmoriš. Već na početku ove ugodne i po zdravije korisne ekskurzije možeš se uvjeriti, da ne ćeš požaliti daljnega truda. Gotovo sa svakog odmornog mjesta omogućen ti je pogled ili na savkoliki Samobor, ili na njegova divna polja ili na

razumne svijesti, koja mora spajati sve poštene članove izvjesne zajednice, ako ta zajednica hoće da bitiše. Dabome da prkosni hirovi ovoga ili onog pojedinca, koji se bez opravdanih razloga opiru volji ogromne većine, pogotovo ne mogu da budu mjerodavni za cjelinu, jer je ova u pravu, kad ne će da skloni svoju šiju pod tiraniju pojedinca. Disciplina zajednice traži, da se pojedinci prilagode općoj volji, a ne da se većina pokori hirovima pojedinca, kojemu i onda, kad se ne slaže s većinom, ostaje slobodno, da se i dalje bori — ne za hirove, nego za svoje ideje, ali s poštenim sredstvima i otvoreno.

To smo htjeli da istaknemo povodom posljednjih događaja u našem mjestu, a naročito poslije posljednjega sastanka samoborskih građana o političkoj situaciji u Hrvatskoj. Na tom su sastanku bili pristaše gotovo sviju naših političkih stranaka: i starčevićanci i naprednjaci i pravaši, ali je zato ipak vladao na sastanku potpun sklad. Zašto? Zato, što nam je svima lebdio pred očima zajednički naš domovinski interes, pa smo tomu općem interesu kao pravi ljudi i patriote podredili i morali podrediti pojedinačke interese ove ili one stranke. Doći će možda vrijeme, kad će se raditi o interesu pojedinih stranačkih skupina, ali i onda, kad do te borbe dođe, ne ćemo prijeći granice, koje civilizovanim ljudima dolikuju, jer bismo time, što ne bismo znali poštivati mišljenje onih, koji drugačije misle, samo škodili onoj velikoj zajednici, koja nam svima ima biti mila i sveta.

Pravo rodoljublje, svijest i kultura razlikuju se od divljaštva baš time, što znadu braniti svoje stanovište bez vrijeđanja protivničkog i bez nesnosljivosti. Posljednji ovaj lijepi događaj digao je nadu, da će se u našem kćenom Samoboru opet udomiti snosljivost i sklad, za kojim za cijelo svi težimo, a koji nam je poželjan i radi naših gostiju i radi sebe samih.

„Samoborski list“ će pak kao i do sada svagda stojati uz istinu i pravo, te

njegovu okolinu sa srebrnom Savom, koja nas dijeli od bijeloga Zagreba. — Kad si pak prispio na najljepšu točku Stražnika, gotovo ne znaš čemu da se više diviš, pa ćeš tu u sretnoj zaboravi na jade i nevolje i na sve protivštine života proboraviti cijele sate i tek sumrak će te podsjetiti, da ne ima tuj još zasada stana u kome bi mogao prenoćiti. Na Stražniku još vile igraju nesmetano svoje kolo, a do ljudi stoji da li se budu znali okoristiti sretnim položajem brda, te ondje posagraditi ljetovnike i ukusne kućice poput onih u zagrebačkom Tuškancu i Josipovcu. Na Stražniku bi mnogi sretni smrtnici u ljetno doba mogli da sprovadaju ugodan i spokojan život. (Trebalo da još spomenem, da si je g. Oslaković u svom vinogradu na Stražniku sazradio vrlo zgodnu kućicu, koja se bjelasa između zelenila, te čini na čovjeka prijatan dojam.)

Primjedba odlične jedne ličnosti u Zagrebu da mi Samoborec nemamo ni povećeg komfortnog hotela a ni udobnijeg šetališta u ravnici, kojim bi se mogli stariji, obnemogli ljudi da prošetaju, ponukala me, da povedem sa sobom na Stražnik svog starog tasta, koji je baš tog dana navršio 79. godinu života.

Poveo sam ga naravski glavnim kolinim putem, koji je najvijugastiji i najdulji, i on se mogao posve lako popeti na brjieg. Dolje siđosmo kraćim putem, što pri kraju vodi preko mostića uz onu priprostu, ali ukusnu ogradu sa dvjema klupama. Pri svemu tome moj starac nije počutio nikakove poteškoće.

svojski promicati slogu u redovima našega građanstva, pa će baš zato dolično, ali tim odlučnije odbijati navale onih, koji bi htjeli, da pomute ovu slogu i da rade protiv napretka našeg lijepog Samobora, pa nalazili se oni na kojoj mu drago strani.

Historički nalazi u Sv. Nedjelji.

U Ferešincu (neki kažu Herešinec) između Sv. Nedjelje i Kalinovice stoji ispod vlastelinskoga vinograda nepresušiva močvara zarasla gustom trsukom. O tu močvaru vežu se mnoge mistične bajke, pogotovo pak kola ova, u našem kraju vrlo dobro poznata:

Na istom mjestu stajala je u staro doba crkva, koja je nekom čudnom zgodom propala u zemlju, i na tom mjestu nastade bara. Svake miade nedjeje čuje se o ponoći zvonjenje, a ljudi rođeni za puna mjeseca, (mjesječnjaci) vide obilaziti do bare neke čudne prikaze — — — —

Osniva li se taj misticizam navodni, što se crkve tiče, na bilo kakvoj historičkoj istini nije dokazano, ali da je priča u savezu s historičkim nalascima — pogotovo grobnima — u tom kraju, jasno je.

Historička je činjenica, da je iz Nevioduna (Kriško) u Kranjskoj preko Sv. Nedjelje, Ferešince prolazila negda rimska cesta u Sisak.

Zanimalo me je, da li je moguće ležalo u blizini kakovo rimsko mjesto, no nijesam mogao naići na nikakova historička data u tom pogledu. No da je ipak morala biti u blizini Ferešince rimska naseobina (gradić ili selo) svjedoče mnoge grobne iskopine i prijašnjih godina, a i sadanjih dneva.

Prije kratkog sam vremena upozoren na jedan kamen, kojega je plug izbacio iz zemlje. Najjasniji je pak dokaz tome nadgrobna ploča, koja je sačuvana u arheološkom muzeju.

Ploča je prilično oštećena, a ne nalazi se u izložbenoj dvorani, već u muzejskom podrumu, te sam je dobrotom gosp. dr. Brunšmida pogledao, a i o njoj nešto pobliže doznao, što iznosim kao o jednom najvažnijem historičkom nalazu ovog kraja.

Prije dobrih desetak godina naišlo se prilikom prekopavanja zemljišta, na 1.53 m visoku ploču u obliku nadgrobnog spomenika sa napisima i reliefima. Kako se upravo u to vrijeme nije nitko našao, tko bi se bio za taj nalaz zanimao, a seljaci ne poznavajući

Za naše je mališe taj brjieg prikladan da se vježbaju u turističkoj umjetnosti. Imao sam prilike da gledam, kako se četica tih mališa spustila sa strmice i znatne visine, pojurivši kao na juriš, a nikomu se od njih nije dogodilo ništa.

Ja sam pače mišljenja, da je Stražnik stvoren za slabe i nemoćne ljude, što više i za suličave, kojima će čisti, svjež, gorski, ozonom ispunjeni uzduh više koristiti, nego li bi svi lijekovi.

Razumijeva se, da ovaki bolesnici moraju biti osobito oprezni, imajući na umu onu latinsku: „sit modus in rebus“.

Uzbrdo idi polagano, pa makar i uz pomoć štapa, zatvori usta, a diši kroz nos, postani i počini kadgod očutiš poteškoću daha, pa da vidiš, kad si gore prispio kakvu ćeš radost i zadovoljstvo počutjeti!

Kolini put i onako nije jako strm, a kad si gore možeš se svuda šetati skoro kao ravnicom. Moje slabo pero nije kadro opisati sve one utiske, što djeluju na ljudsku dušu opojenu i začaranu za boravljenja na ovom dragom brjiegu.

Onaj, koga prirodna ljepota može uznijeti i koji se dobro u higijenu razumije, neka taj brežuljak obade od jednoga kraja do drugog, neka se prošeće svim novim stazicama, što ih je fini ukus i dobro shvaćanje utrio. Neke onda izmjenice posjeda na one klupe, a kojih će moći da promatra divnu i rijetku panoramu, pa će jamačno učutjeti slasti sa ljepota koje se ne daju opisati.

vrijednost starine, upotrijebiše je kao mosnice preko jedne grabe.

Tako je služio taj spomenik dobar niz godina kao most pa se i prilično oštetio. Godine 1896. naišao je na nj vlastelin g. Mirko Fabijančić, te ga darovao arheol. muzeju gdje ga — kako gore spomenih radi oštećenosti ne smjestiše u dvoranu već u podrum. — Ploča je veoma nepravilno tesana, sa uklesanim napisom. Sira joi je 0,68 m a debljina od 0,22 m a sastava je vapnenačkog. Prema dolje jest uzana, što svjedoči da je bila usadena na grobu, kojemu je pripadala.

Gore i dolje jest okrhana, a površina jest također znatno oštećena, te je jedna figura i dosta napisa sasma propalo. Gornju polovicu zapremaju tri veoma slabo izvedena naprijed okrenuta čovječka lika u plohozezu. Likovi nijesu urezani u jednakom pravcu, već je jedan više gore, tako da mu noge dosižu po prilici do visine ramena donjih likova. Čini se, da bi ovaj gornji lik imao prikazivati dječaka, donji lijevi muškarca a desni ženu.

S obje strane gornjega lika urezana su slova *Manibus Dis* ispod ovog su napisa vrlo slabo čitljiva slova napisa te se tek može raspoznati: *Pontino pos(u)it sibi (e)l co(n)jug(i) e(t) M(arco) C . . .*

Prema izvaji dr. Brunšmida urezana su slova sasma obratnim redom, negoli je to bio običaj.

Na sitnije predmete, koji su se za raznih prekopavanja našli, nije se pazilo, te se je tako od veće česti sve pogubilo. Poznat mi je jedino jedan željezni „ring“ koji je također poslan u muzej.

Upozorio sam okolišne seljake da mi dojave ili pošalju, naidu li na kakovu iskopinu. Moguće da bismo mogli tako naići na kaki nalaz, koji bi nas malo dublje odveo u historiju prošlosti ovog našeg kraja.

—ljski.

Domaće vijesti.

Sastanak u Samoboru. Dana 16. pr. mj. održana je u dvorani „grada Trsta“ brojno posjećena skupština građanstva bez razlike političke boje, da se porazgovori o političkoj situaciji i spremi na borbu, koja nas možda čeka.

Skupštinu je otvorio naš sugrađanin g. ljekarnik Kleščić. Razloživši svrhu sastanka umoli gosp. dra. Heimrla da potanje taj odnošaj ocrti. Nakon što je dr. Heimrl u kratkom no vrlo jezgrovitom govoru ocrtao situaciju, te nakon nekoliko opaski g. Kompareta star. stvorena bi jednodušno slijedeća rezolucija:

„Sastanak samoborskih građana bez razlike političkih stranaka, prosvjeduje najodlučnije protiv zakonske osnove, kojom bi se imao uvesti mađarski jezik kao službeni na državnim željeznicama u kraljevini Hrvatskoj, te tako dosadašnja protuzakonita praksa odsele zakonom zaštititi.

Odobrava i pozdravlja korektno dosadašnje držanje delegacije kraljevine Hrvatske na zajedničkom hrv.-ug. saboru u Pešti, te daje izražaja svome osvjedočenju, da će u obrani zakonom nam zajamčenog hrv. jezika kao isključivog državnog jezika na teritoriju kraljevine Hrvatske i Slavonije ostati i unaprijed nepopustljiva, znajući, da će uz nju, dok bude energično branila prava hrv. naroda, biti cijeli narod bez razlike stranaka“.

Iza toga odaslan je predsjedniku hrv. sabora slijedeći brzjav:

Dr. Medaković Budimpešta.

Sastanak samoborskih građana bez razlike stranaka odobrava držanje hrv. delegacije i očekuje, da ne će popustiti. Odbor.

Gosp. Kleščić sjetio se naših junaka u Istri, koji vode kod sadašnjih izbora veliku borbu, pak predlaže, da se odašalje još i slijedeći brzjav:

Dr. Laginja Pulj.

Samoborski građani dive se sjajnom uspjehu Vaših žrtava i rada. Živio! Odbor.

Iza toga bude sastanak zaključen.

Čovjek koji je sretno pa bilo i burno prevalio pō vijeka i koji je duševnim očima duboko zavirio u sav trulež današnjega ljudskog života i modernih socijalnih odnošaja, baš na tom osamljenom brijegu, oćutjet će slatki mir i pokoj, razdraganoš duše i zadovoljstvo srca, uživajući u svemu što ga živa okružuje, i što se još gotovo u onom istom božjem skladu nalazi, kako je to sama priroda udesila.

Da se počela Stražniku namijenivati potrebna pažnja imamo da zahvalimo u prvom redu bivšem načelniku i vele posjedniku gosp. Franju Reizeru st. koj je za svog načelnikva izveo kolni put spram Sv. Vida i posvetio prvi ovecu brigu ovom brdu. (Ova zastuga g. Reizera doista se pre malo dosada isticala, a njegovo djelo bilo je snažnom pobudom za dalnje uređivanje Stražnika Opaz. ured.) U novije se vrijeme uvelike pokazalo zaslužnim za Stražnik naše revno društvo za poljepljanje Samobora, pak sadanji načelnik gosp. Čop. On je znao mudrim upravljanjem smoci sredstava, da nam ovaj brijeg uredi mnogobrojnim ugodnim puteljima, da ga providi nužnim mostićima i udobnim klupama baš na najljepšim izglednim mjestima, da nam suncu izvršene strane zasadi akacijama, a cijeli brijeg uredi svakojakim drugim biljem i stabalcima.

Jednako valja zahvaliti, g. načelniku što je pred nekoliko dana poljepšao i ukusno uredio plesalište u Anin perivoju, a obližnji perivoj proširio, i namjestio u njegovu hladovinu oveci broj klupa, gdje će šetaoci ugodno moći da odmire. O Aninu perivoju progovoriti ću pobilje drugom prilikom.

Lična vijest. 27. pr. mj. nalazio se u Samoboru zborni zapovjednik zagrebački gosp. Konrad pl. Chavane, pa je tom zgodom pohodio našeg omiljelog sugrađana preuzv. g. podmaršala pl. Korwina.

Za spomenik pok. Ljudevitu Smidhenu darovaoše nadalje gg. Ivan Koudelka, slastičar i posjednik 10 K; Franjo Šanti, trgovac u Zagrebu, 10 K; po 1 K Edvard Presečki, Franjo Švarić, Janko Kompare i Franjo Jamnicki; po 80 fil. Franjo Obad. — U gostioni gosp. Josipa Bedenka sabrano je 7 K 20 fil. a darovaoše gg. Amalija Fittler 2 K, po 1 K: Josip Bedenko, Franjo Filipec; Vjekoslav Sirovica 1 K 20 fil, a od više gostiju sabrano 2 K. — U gostionici g. Franje Golešića sabrana je svota od 4 K 60 fil. te su darovali gg. Franjo Golešić, Stjepan Mihelić, stražmeštar, Barica Mihelić, Janko Mlinarić po 1 K, a Stjepan Lacko 60 fil. — Ukupno 36 K 60 fil. otprije sabrano 17 — ukupna sabrana svota 53 K 60 fil

Mala seoska univerzalka. To je stroj što ga je općina naručila za polijevanje ulica u ljetno doba. Dobro će doći i u vatrogasne svrhe. Premda je strcaljki cijena 700 K tvrtka R. A. Smekal ustupila ju je općini za 200 K jeftinije s obzirom na ostale narudžbe, koje su iz Samobora učinjene u pogledu vatrogasnih sprema kod rečene tvrdke.

Uređenje općinskih cesta kr. kot. oblast izdala je vrlo važnu odredbu glede uređenja opć. cesta, te ju je upravlja na opć. načelnike svoga djelokruga. Opć. načelnici imaju preuzeti osobno nadzor i izdanje potrebnih odredbi glede uvažanja sadra, kopanja, čišćenja graba, krčenja šikara i živica uz cestovne i medašne prolaze. Osobita se pažnja ima posvetiti slijedećim pravcem opć. cesta:

1. Samobor-Hrastina-Domaslovec-Strnec; 2. Hrastina-Farkaševac-Vrbovec-Medsave; 3. Samobor-Mirnovac-Rakovica-Falašćak-Galgovo-Rakovpotok; 4. Stupnik-Jezdovec-Rakitje do kotarske ceste; 5. Lučko-Stupnik do kolodvora.

Okružnica stavlja na srce opć. načelnicima i to, da uzastopno urediti i poljske i vinogradarske putove, kako se ne bi blago mučilo kroz zle i desperatne putove. Dobro uzdržavane ceste najbolje su pomagalo gospodarstvu i prometu.

Konačno rješenje glazbenoga pitanja u Samoboru. Na trgovišno poglavarstvo stigao je slijedeći otpis kr. zem. vlade:

Upravnom odboru županije zagrebačke.

Riješavajući utok zastupstva trgovišne općine Samobor uloženi zaključkom broj 1. sjednice od 23. IV. 1907. proti tamošnjoj rješidbi od 16. IV. 1907. br. 1148 dokidajućoj zaključak broj 13. sjednice zastupstva rečene trgovišne općine od 23. III. 1907., kojim je zaključeno, da se za ljetnu sezonu 1907. naime za mjesec lipanj, srpanj i kolovoz angažuje za Samobor vojnička glazba uz nagradu od 4200 K i besplatnu nastanu u glazbenoj školi odnosno u prostorijama opće pučke škole i to u ovim potonjim za mjesec srpanj i kolovoz obnalazi kr. zem. vlada, odjel za unutarnje poslove,

vidiv, da je proračunom trgovišne općine Samobor za g. 1907. za glazbu osjegurana svota od 3000 K te da su pojedini samoborski građani i tamošnja društva višak trošak od uzročena angažovanjem vojničke glazbe iznosom od 1200 K namakili iz svojih vlastitih sredstava i rečeni iznos dne 24. IV. 1907. pod čl. 98. položili u trgovišnu blagajnu, ter uvaživ da je zaključkom broj 1. sjednice jur spomenutoga zastupstva od 23. IV. 1907. besplatna nastana glazbenika osjegurana za cijelu sezonu u prostorijama vatrogas. spremista, — uvaženjem utoka, napadnutu tamošnju rješidbu dokinuti te gore spomenuti zaključak zastupstva trgovišne općine Samobor od 23. III. 1907. br. 13. uzdržati u krijeposti.

Što se uprav. odboru znanja i bezodvlačnog daljnog uređovanja radi priopćuje.

Za bana

kr. banski savjetnik:

Clup v. r.

Pokćerenje. Gosp. dr. Milan Bišćan kr. kot. liječnik i njegova supruga gđa. Katarina pokćerili su, gđicu Katicu Fiorjanić, koju su oni od malena odgojili u svojoj kući. Pokćerenje je zadobilo ovih dana potvrdu kr. sudbenog stola.

Premješta. Gosp. Julije Devunić, kapelan u Mađarstvu premješten je kao kapelan u Kapelu.

† Ana Škrlec rođ. Kramarić. Ovdješnjeg sudb. kancelista g. Franju Škrleca stigla je teška nesreća. Umrla mu je supruga Ana u 57 godini života, te je pokopana 23. svibnja u Zlataru. Zadušnica za blagopok. Anu Škrlec čitat će se u Samoboru u subotu dne 1. lipnja u pol 8 sati u jutro. Laka joj zemlja!

Koncesija za ljekarnicu. Bivšem mag. pharm. u ovdješnoj ljekarnici g. Nikoli Badovincu podijelila je kr. zem. vlada koncesiju za ljekarnicu u Kurjevu. Našem prijatelju srdačno čestitamo.

Prvi dan vojne glazbe u Samoboru. U utokak poslije podne došla je ovamo vojna glazba, te je pred općinskom zgradom odsviralo „Bog i Hrvati“, kao pozdrav Samoboru, gdje će proboraviti puna 3 mjesca. Na trgu priredio joj je veliki broj naše inteligencije srdačan doček. Isti dan u večer koncertirala je glazba u bašci kod Dattlera, gdje se okupio cvijet samoborske inteligencije, te je bašca upravo vrtila neprestanim dolaskom ljubitelja glazbe. Biranim i obilnim programom, te preciznim izvođenjem pojedinih komada stekla je glazba općeno priznanje, te je na sve učinila najljepši dojam. U srijedu je svirala prvi put na trgu, uz živo zanimanje građanstva. Na trgu su se zaustavili i mnogi seljaci, koji su se vraćali umorni s polja, te su se naslađivali skladnim zvucima glazbe.

Zagrebački hrvatski „Sokol“ u Samoboru. Na Tijelovo oko 7 sati u jutro došao je u Samobor zagrebački „Sokol“, te je po svom „tajnom planu“ proslijedio put Rūda, u čijoj se okolini zadržao čitav dan. Bratski domaći „Sokol“ pošao mu je poslije podne u susret, te su se oko 7 sati na večer zajedno vratili. Na trgu su ostali čitav sat slušajući glazbu. Kad su se svrstali na odlazak, intonirala je glazba „Sietovki“ a po njezinim su se zvucima „Sokol“ otputili na kolodvor.

Potpoma općini za građenje ubožnice. Kr. zem. vlada podijelila je trg. općini potporu od 1000 k za ubožnicu, a ova će se svota doznačiti, kad se započne građenjem nove ubožnice.

Potporu za uređenje cesta i puteva podijelila je kr. zem. vlada našoj općini u iznosu od 1200 K, prema tomu 200 K više nego li prijašnjih godina. Moramo istaći, da je naša zem. vlada oista vrlo sklona Samoboru, te mu primjenjuje osobitu svoju pažnju, podijeljujući mu godimice razne potpore i pripomoći.

Izjava. Gosp. Franjo Forko u svomu otvorenom pismu sumnjiči medju ostalim „Samoborski list“, da je meni stavio u usta riječi: „*ove dane je jedna žena umirala i nije dobila ispovjedi dok nisam ja 1 forint dao za kola.*“ On kaže, da tih riječi nije čuo i pokušava poznatom svojom metodom, da izvrne pravi smisao mojih riječi. Istini za volju očitujem, da sam ja gornje riječi u istinu izrekao u trgovišnoj sjednici i da in je „Samoborski list“ vjerno i točno zabilježio.

Svoju tvrdnju uvijek sam pripravan i dokazati.

Franjo Oslaković, trgovac i trg. zastupnik.

Specijalista za očne bolesti dr. Vladimir Jelovšek u Zagrebu, preselio se u licu br. 41a I. kat (prije stan dr. Musulina), te ordinira svaki dan od 7 do 8 sati prije podne i od pol 2 do pol 3 po podne. **Nađeno.** Nađena je u Anin-perivoju 1 knjiga: „Duhovna razmatranja od Dr. Stiglica“. Vlasnik neka se javi u upravi nasega lista.

† Josip Devunić, školski podvornik, umro je 26. pr. mj. Ostavlja udovu s devetero neopskrbljene djece. Laka mu zemlja!

† Ana Anger umrla je nakon dugotrajne i teške bolesti 27. svibnja u Ivanovom polju navršivši 59. godinu života. Pokojnica je sestra našeg sugrađanina g. Vilima Angera, komu ovime izjavljujemo naše sauešće.

Saziv. Umojjeni smo, da priopćimo ove rečke: Budući da smo na pragu konstituiranja „Udruge svih javnih činovnika kraljevine Hrvatske i Slavonije“ sazivamo ovim svu gospodu javne činovnike bez obzira na to, da li su već pristupili udruzi ili ne, na dogovor, koji će se održati dne 2. lipnja o. g. u 11 sati prije podne u prostorijama restauracije „Kola“.

Na sastanku će se raspravljati o aktualnim potrebama činovništva uopće, o udruživanju činovništva u posebne strukovne udruge, kao i u ovu opću udruhu svih javnih činovnika.

Osim toga dogovoriti ćemo se o pojedinim osobama, koje ćemo za svako izborno tijelo izabrati i ovlastiti in, da nas kao izaslanici zastupaju u glavnoj skupštini ove sveopće činovničke udruge.

Privremeni odbor.

Povišica plaće. Županijski upravni odbor povisio je u posljednjoj svojoj sjednici plaće općinskim liječnicima u opsegu zagrebačke županije na 1600 K i 400 K stanarine.

Zdravstvene prilike u Samoboru i u njegovu kotaru. Trajno toplo vrijeme s malim izuzetkom koje je vladalo u mjesecu svibnju prouzročilo je preokret u bolestima, koje su se javljale mjeseca travnja. Naročito su se znatno umanjile bolesti disala, dok je još uvijek sporadičkih slučajeva upale pluća.

Od priljepljivih bolesti pojavila su se tri slučaja škrieta u selu Kotari, opć. Podvrh a kot. je liječnik lično odredio nužne zdravstvene mjere, uslijed kojih se je sva bolest ograničila jedino na pomenuta 3 osamljena slučaja.

Do svršetka svibnja nije bilo drugog slučaja priljepljivih bolesti. Slučajeva unesrećenja nije također bilo, a niti sudskih razudbi. Jedanput je izašlo sudsko-liječničko povjerenstvo, radi prijavljene otljede.

U svibnju umrle su u Samoboru samo 3 osobe a pomor u kotaru bio je neznatan.

Cjepljenje boginja započelo se 3 svibnja a svršeno je jučer. Kotar samoborski podijeljen je u 12 cjepljenih kotara, te je u 9 njih, obavio cjepljenje kot. liječnik a u ostalima opć. liječnik. U Kotarima, Rudama i u Sv. Nedjelji pribivao je cjepljenju i kot. predstojnik g. vitez D. Trnski. Opaženo je, da je čistoća i zdravlje cjepljenje djece bilo vanredno povoljno. — Uspjeh cjepljenja je izvrstan, što se mora pripisati medu inim i vrnoći cjepliva, što ga proizvodi kr. zem. zavod za animalno cjeplivo. Dr. M. B.

Pašja muzika. Piše nam prijatelj: Dugo se već govori o toj muzici u Samoboru, ali mi se nadamo, da će zvani faktori poduzeti već jednom i energične mjere, te spriječiti tu doduše „besplatnu“, ali skandaloznu glazbu koja mirnim građanima, željnim počinka i sna, ne daje spavati. Ne poduzmu li oblasti protiv tih „koncerata“ odlučne mjere, morat će se očajni građani sami latiti sredstava, da tomu lavezju stanu na put. Ljude, koji buče, zove se na red, a psi stoje pod — imunitetom oblasti!

Umrli (od 1. do 31. svibnja 1907.)

Antun Poturić, čičmarski obrtnik, rodom iz Kalja u Zumberku, 41. god., Rambergova ulica, od sušice — Emanuil Šarer, bravarski obrtnik, rodom iz Jezerana 65 god., Samost. ulica, od upale pluća. — Josip Devunić, remenarski obrtnik iz Samobora, 46 g. Samost. ulica od sušice.

PROSVJETA.

Davorin Trstenjak: Prirodni uzgajatelji. Davorin Trstenjak stari je i uvaženi radnik na polju hrv. knjige, ponapose pak na polju naše pedagoške literature. Njegovi su članci puni poezije i plemenitog idealizma, a pisani popularno, te lako zagrijavaju i šire slojeve čitače publike. I najnovija knjiga: „Prirodni uzgajatelji“ može se staviti uz bok dosadanjim Trstenjakovim djelima. U njoj ima 46 članaka pisanih zanimljivo, a od interesa za svakog inteligentnog čovjeka, koga za nama uzgoj i svi oni važni činioci, koji na nj djeluju. — Knjigu je izdala marna knjižara Lav. Kleina u Zagrebu a cijena joj je K 1-50.

„Preko Atlantika do Pacifika“ život Hrvata u Americi. Javljam našoj čitalačkoj publici, da je zanimivo djelo dr. Tresića Pavičića već dotiskano. Pisac je posvetio djelo dr. Ljudevitu Laušu, župniku u Allegheny u Americi. Nakladnik djela jest pop Srećko Skakoc, Trst, Squero Nuovo 5, u kojega djelo se naručuje. Odlični pjesnik priča živim jezikom i bujnim slogom doživljava na svome putovanju, a njegovu oku nije izbjeglo ništa, što može da zainteresuje čitača. Njegovo se pripovijedanje snažno doimlje pa će knjiga pobuditi jamačno općenu pažnju. Preporučujemo svima ovo velevažno djelo, koje se može smatrati tako reći, kao unikum svoje vrste u našoj književnosti. Cijena 4 K.

Bilješke.

Duhovska poslanica župnika g. Franje Forka svojim župljanima, naperena poput ispućane lumbarde i papirnatih topova na „Jude oko Samoborskoga lista“, slijedi u svemu stope svoje predšasnice, koja je osvanula upravo u oči samoga Uskrsa. Kako se vidi, g. Forko odabira naumice velike blagdanice, da u stado svoje unese mira i ljubavi. Osim samoga g. župnika — premda se čini, kao da je želio obući ovcju kožu, — ove poslanice nitko nije uzео ozbiljno; proizvela je više veselosti i šale. Zao nam je prostora, da se njom približe pozabavimo, moramo tek, da se na neke navode osvrtno.

G. Forko u svojoj poznatoj „oprobanjoj novinarskoj rutini“ jamačno nije ni mislio, da će mu „Samob. list“ njegov sastavak tiskati. Taj je naime bio sastavljen protiv lista poznatim uvredljivim načinom. Na njegovu naročitu želju vratilo mu je uredništvo njegov sastavak uz primjedbu, da bi mu primilo ispravak. Pripisani na to „ispravci“ osim jedinoga nastavka nisu imali ništa u sebi, što bi i daleko ispravcima sličilo, a najmanje su pak bili sastavljeni stvarno i odgovarali zakonskoj formi. Samo se po sebi razumije, da mu uredništvo rukopisa nije vratilo, za što je imalo i jakih razloga, a nije mu to ni bilo dužno učiniti.

Na navedene točke u početku poslanice ne ćemo se ni osvrtno. To bi značilo stavljati na kušnju strpljivost naših čitatelja, budući da je cijela glazbena stvar već svakomu poznata, pak bi bila šteta i za vrijeme i za prostor. Svaki pravdoljubivi čovjek, koji je cijeli razvoj pratio, mora priznati, da je „Samoborski list“ istinito i nepristrano izvješćivao o svim fazama glazbene afera. Sasma je naravski, da je i u tom pitanju morao zauzeti svoje vlastito stanovište, koje je u ostalom bilo skladno sa mnijenjem najvećega dijela građanskoga. Ili misli g. Forko, da je list za to morao zatražiti tek njegovu dozvolu? Za istinitost pak onih navoda u listu odgovara u svakoj prilici i u svako doba odgovorni urednik. S toga su razloga miroljubivi i šalonski izrazi g. Forka kao „glupost“ i „podmuklost“ samo odraz njegove nutrinje i njegove duševnosti, a mi stojimo nad tim prostajstvom vrlo visoko, pak nas ovaki izrazi ne mogu niti dosegnuti. Bolje bi bilo, da nam radije ocijeni onoga tamoznoga dopisnika „Hrvatske“ koji se još sveudilij sakriva i ne reagira na izazove, na koje mora reagirati svaki pošten čovjek.

Vrlo je nadajte čudno, što se g. Forko hrusti na „Samoborski list“, što vjerno i istinito donosi izvještaje o sjednicama. On bi rado, da list koješta prečuje, što svi drugi čuju, ali neka se g. Forko pokuša osvjedočiti, da li je primjedba o onoj ženi, kolima i ispovjedi zbilja pala!

Vrlo je interesantno i karakteristično kako g. Forko „ispravlja“ nas cjenik o zvonovini. *Sua tu on imade ispraviti?* Jesmo li ga mi što pitali, jesmo li uz ovaj cjenik isto primjetili? Zašto se g. župnik požurio, da o njemu u svojoj poslanici piše? To sjeća na maloga Morica. Gosp. župnik Forko očito je pošao pred rudo.

Sve ostalo, što je g. Forko u svojoj poslanici svojim župljanima servirao, ili je vlastito pranje ili je samohvala. (To je valjda i bila prava svrha poslanice.) Navodi on tu renoviranje crkve (slava Rumpiera!) i tvrdi, da za njegovog župnikovanja nije u općini bilo ni liira crkvenog nameta (a tarovske štale?) Navodi nadalje, da je težak i skup život, da i župnik mora ubirati svoje; tu se dapače isporučuje sa samim apoštolima (gdje su oni bili veleporozovnici?) U pranju sebe navajuje na naše kukavno plaćeno činovništvo, da tobože s pol arka ubire masnu plaće (koji od njih posjeduje sto rali zemljišta i gradi kuće od svoje činovničke zasluge?), tvrdi da se on ne može baviti konjarstvom, jer mu na srcu leži dobrobit naših lijkera i jer je to konjska logika. Hvali se nadalje svojim darovima u dobrotnome svrhu. Kod toga naravski ne može, a da druge ne potizne natrag. Kad bi se u ostalom počelo matematikom, ne znamo, kakav bi bio rezultat. Napokon kadšto vrijedi liir više nego i sotinjarka, prema tomu tko ga daje i kako ga daje. Moguće je to g. župniku i poznato.

I još koješta na strpljivom papiru. Sve pod firmom glazbe, upleo je g. župnik Forko u ovu aferu popravak crkve i liječnike, zvonarima i činovnicima, lukno i ljekarne, svečane i nesvečane sprovode, sabirne arke i konjarstvo, zvučne pozdrave i deranje oprave, konferenciju u Hagu i militarizam itd. Sve naravski seoi u prilog. Nu koliko se on god izvinjavao i koprcao važno je jedino, kakav su si o njem sud stvorili njegovi župljani. Sta on o sebi misli, sasna je nazgredno. U ostalom prošio je doba, gdje bi se dao Samobor tranzirati od pojedica čovjeka. S tom misliju mora se g. Forko prije ili kasnije sprijateljiti i to u svom vlastitom interesu.

Gospodarstvo.

O pivničarstvu.

Kako je u nas malo pivnica, koje su građene tako, te bi odgovarale zahtjevima prave pivnice, jer su zimi prehladne, a ljeti pretople. Toplina u pivnici mijenja se naglo prema vanjskoj, što nepovoljno upliva na razvitak ili dozrijevanje vina. Zimi uslijed veće studeni ne mogu mlada vina da se razvijaju, da dostatno provriju i zato ljeti rado uzavriju.

No uz dovoljnu pažnju i razuman postupak s vinom da se ono usčuvati zdravo i dobro makar da i nije pivnica kakvu bismo željeli.

Naročito sada ljeti potrebna je što veća pažnja. Mlada vina treba da su dosada već po drugi put pretočena.

Vino, koje je još i sada nepretočeno — na droždu — može da uzavrije. Drožde se digne te se vino posve uzmuti i pokvari.

Prije ljeta treba da je vino čisto od svake muteži. Jer mutež je najbolja hrana i leglo za škodljive gljivice, koje ga pokvare. Ne može li se vino samo o sebi da izbištri i riješi nepotrebnih čestica, imade za to pomoćnih sredstava, kao što su stroj za procjeđivanje vina, zatim za čišćenje vina: morunji mjehur, želatin, bjelanjak od jaja itd., koja sredstva možemo danas naći u naprednoj Njemačkoj i Francuskoj nesamo kod većih vinogradara u porabi, nego i u svakoj seljačkoj pivnici.

Najfinija vina što se prodavaju u bocama redovito su sva čišćena.

Isto je tako važno redovno nadolijevanje vina, čemu se pogotovo nikakove pažnje ne posvećuje. U bačvama, koje nijesu pune razvije se uslijed pristupa zraka na površju vina gljivica (vinski cvijet, sjedine).

Ove gljivice prouzročuju, da vino postaje sve slabije, prazno, bljutavo, jer rastvaraju u vinu alkohol i druge vrijednije sastojine. Ovakovo se vino konačno uzvrti te nije više za porabu. Da se tomu predusretne treba vino naročito sada ljeti najmanje svakih osam dana nadolijevati.

Pivnicu valja držati koliko moguće hladnije. Tečajem dana, kad je najveća vrućina neka se ne otvara bez potrebe. Kad su hladnije noći neka se pusti preko noći otvorene prozore, da se pivnica rashladi i prozrači. P. C—r.

Prodaje se gradilište

nalazeće se nedaleko glavnog trga uz povoljne uvjete. Uпитati se u upravi ovog lista.

I. hrv. tvornica štapova

baruna Alnoosh-a u Bregani

kupuje bukova, grabrova i javorova glatka, ravna, 30 do 80 cm. debela, 2—4 metra duga stabla i plaća povoljne cijene.

Za proizvod štapova kupuje u svakoj količini kestenove, jasenove, svibove, drenove i lijeskove ravne štapove (štile). Pobliza uputa i pogodba kod Ravnateljstva tvornice štapova u Bregani kraj Samobora.

Janko Budi ml.

(Marka Bahovca sinova nasljednik)

trgovina prekomorske robe, brašna, žitka, zemaljskih proizvoda, drva i građevnog materijala na malo i na veliko Samobor.

Veliko skladište Jamničke, Apatovačke i Rojičke vode

na malo i na veliko,

sa dostavom u kuću.

IVAN SUDNIK
URAR
SAMOBOR
Rambergova ulica broj 4.

Priposlano.*)

Prečasnom gospodinu
Franji plemenitom Forku
dekanu i župniku

u Samoboru.

U Vašem otvorenom pismu na „S. L.“ spominjete i moju ljekarnu kao posao, koji ljude, što uzimaju ljekove, materijalno uništuje.

U kakovom je doticaju ljekarna sa „S. L.“ ne znam, nu mislim, da ste Vi samo upotrebili priliku, da me tobože napadate, baš kao što je i onaj nitkov u dopisu „Hrvatske“ izmiješao i moju ljekarnu sa glazbom.

Kako je uništila moja ljekarna ljude, to Vam evo pokazuje sjedeće:

Kada sam zaključio moje trgovačke knjige na koncu god. 1906. iznašale su moje tražbine K 4.123-98 što je za moj maleni posao svakako velika svota. Meni duguje ovu svotu 256 ljudi. Među tima imade ih i od godine 1894., što je najbolji dokaz, da niti sam koga tužio, niti kome ovrhu vodio.

Pozivam Vas, da mi pokažete barma desetinu t. j. 25 ljudi, koji Vama duguju za sprovode ili barma polovicu ovih, kojim ste dali zvoniti, a da Vam nijesu unapred platili morali.

Pa ipak ste Vi dobili Vašu župu badava, a moja ljekarna je stajala 50.000 K.

Vama su sa župom poklonili 100 rali zemljišta i jednokatnu kuću, a moja ljekarna je kupljena novcem, koji je na pošten i teški način zaslužen.

Vi ste si prisvojio „stolu liberu“ a ja imam cijenu propisan od zemaljske vlade, te se istoga moram držati, jer sam inače globljen sa svotom od 10—200 K ili zatvorom od 2—20 dana. Ja stojim pod kontrolom oblasti, a Vaših računa nitko ne kontrolira, te odrapite onako po kaputu.

Lahko se Vama hvalisati sa uredenom crkvom, koju je najviše ukrasio kanonik Rumpier, prozore dali župljani a skupili i za orgulje. Moju zapuštenu ljekarnu uredio sam sam sa pošteno zasluženim novcem.

Na koncu Vam kažem, ako imadete što protiv mene, to iznesite na javu, a budete li još dirali u moj posao, a ne ćete doprinjeti dokaza, to ću pograbit za drastičnija sredstva.

Toliko Vam za sada.

Samobor 26. V. 1907.

M. Kleščić.

Uredništvo ne odgovara za sadržaj članaka pod ovim napisom.

Javna zahvala.

Gdi. Julijani Jurčić kao i cijeloj obitelji, koji su darovali obrtn.-radničkom društvu 50 kruna za uboge i nemoćne članove najsrdačnije zahvaljuje.

Predsjedništvo društva.

HOTEL I PENSION SAMOBOR.
RESTAURACIJA KOD „LOVAČKOG ROGA“.

Hotel je spojen za vrijeme sezone s „Hydropatičkim zavodom“, te ima 20 elegantno uređenih soba sa svim nužnim prostorijama kao sobom za nepušače, kavanom, prekrasnim vrtom, mliječnicom itd. Prima gostove na potpunu opskrbu.

Jelo kod table d'ôte i a la carte, s mješovitom i vegetabilnom hranom, te hranom za diabetike. Stanovi i hrana stoje pod liječničkim nadzorom. Po narudžbama priređuje zajedničke objede s najbiranijom pripremom. Zaliha svih delikatesa, izvrsna kuhinja i najbolja pića u svako doba. Cijene umjerene. R. DATTLER.

Svim cijenjenim građanima prijateljima i znancima kličem prigodom moga odlaska u Ameriku srdačan s Bogom.

Marko Strnad.

Prodaja posjeda

Prodajem k svome vlastelinstvu Bosiljevo spadajuću jednokatnu kuću sa prostranim dvorištem i svim nužrednim gospodarskim zgradama te sa 33 jutra oranice.

Dr. Gijuro Horvat, odvjetnik u Samoboru.

Obavjest.

Čast mi je sl. građanstvu trgovišta Samobora i okolice javiti, da sam u Samoboru, Rambergova ulica broj 4 otvorio

urarski posao

u kojem ću izradivati sve u moju struku spadajuće predmete. Preuzimati ću također sve popravke satova i zlatnine.

Preporučujući se sl. općinstvu u njegovo povjerenje bilježim

veleštovanjem

Ivan Sudnik
urar.

● Izvrsno domaće vino ●

iz vinograda F. Hrčića u Rupici

prodaje se

preko ulice po 56 i 60 filira litar

u Šmidhenovoj ulici br. 18.

Kod 50 litara ili više najednom — znatan popust.

Samoborska industrija cementa

preporuča za ovogodišnju građevnu sezonu cijenjenim poduzetnicima i graditeljima svoju

opeku od betona,

koja je po mnijenju tehnološke pokusne postaje ne samo protiv mrzline potpuno sigurnom proglašena, već je i dokazano, da podnosi teret i pritisak od 142 kg na četvorni centim., dok nasuprot obična opeka, ako je pečena i od prima ilovače i ako je vrlo dobro pečena, može podnositi samo teret od 70 kg. na čet. cm.

Buduć da je opeka od betona posvema neosjetljiva na svaku promjenu u toplini i vremenu, te dapače postaje svakog mjeseca i svake godine uvijek sve to tvrdom, čvršćom i protiv razora sigurnijom, to je postala ne samo za gradnju temelja, nego i za gradnju površ zemlje nerazorivim građevnim materijalom ovoga stoljeća. Obična pak pečena opeka raspada se često uslijed lošeg materijala ili slabog pečenja u kratko vrijeme, čim je izložena promjenama u toplini i vremenu, te se već kod neznatne mrzline potpuno smrzne i tako iziskuje uvijek novih reparatura.

Zdravi, suhi i topli stanovi, pivnice i magazini bez izlučivanja salpetra i bez vlažnih mrlja mogu se podizati samo opekama od betona.

Za krovove, da budu sigurni protiv kiša, oluja i snijega preporučamo, da se na kućama, stajama i šupama stave naše krovne opeke od cementa.

Sa 14 opeka može se pokriti četv. met. u razmaku od 27 cm. betona sasna gusto.

Pločice od cementa jednoboje i u raznim uzorcima kao i cijevi od cementa u 15—40 cm širine te kopanje za svinje i marvu u svim dimenzijama dobe se uz najjeftinije cijene.

Ravne i šiljate stube, ograde oko grobova, traverzni kameni, kameni za kilometre, i profilno kamenje izrađuje se po narudžbi u najkraćem roku. Preuzima se također izradba cementnih okvira za prozore i vrata kao i stupova za plotove i ograde.

Na skladištu nalazi se uvijek Trifaljski i Beočinjski cement u vrećama po 50—80 kg.

Schicht-ov Sapun

jest najbolji.

Ja ne gnječim niti parim,
Nit sa praškom rublje kvarim,
Malo trijam, pa isperem,
I već čisto sušit sterem,
To saponom neide svakim,
Već Schichtovim samo pravim,
Po jeftinu taj se znade,
Svaki komad ga imade!

Javna zahvala.

Svim rodakom, prijateljima i znancima, te gospodi i gospodama, koji mi prigodom smrti moje neprežaljene supruge

Ane Škrlec rođ. Kramarić

svoju sućut bud usmeno ili pismeno izraziše, budi ovim putem izrečena moja najsrdačnija zahvala.

U Samoboru 29. svibnja 1907.

Tugujući suprug

Franjo Škrlec
kr. sudh. kancelista.

Obuća je znatno jeftinija

kroz redovitu uporabu

„Amour Creme“

Isto sjajno laštilo priugotavlja se samo od najboljeg materijala, stoga ne puca koža, ne propušta mokrinu i ne odpušta boju.

Obuća postane mekana i vrlo trajna.

Svaka kutija je providena sa oznakom „Anđela“ i slovima „R. & J. U.“
Zahtjevajte izrično „Amour Creme“.

Dobiva se na veliko i malo kod

JANKA FILIPCA SIN

trgovina koža, Samobor.

Med. univ.

Dr. B. HIRŠL

specijalista za kožne i tajne bolesti.

Ordinira u Zagrebu, Gundulićeva ulica broj 1.
II. kat od 11 sati pr. podne do 4 sata pos. podne,
a prema želji i na večer.

„MALVINA CRÈME“

Tko želi uzdržati nježnost i ljepotu svoje kože, neka svaku večer prije spavanja nariba svoje lice, vrat i ruke sa „Malvina crème“ i to tako dugo ribati, dok se Crème posve ne izgubi u koži.

Nečistoća teinta, crvena koža, sunčane pjege i ispucane ruke i usta, sve se to odstranjuje sa „Malvina crème“.

„Malvina crème“ ne sadržuje nikakvih po kožu štetnih tvari, te i dulja uporaba ne može po kožu štetna biti. Duljom uporabom biva koža mekana i bijela.

„Malvina crème“ posjeduje još i to svojstvo, da se ne pokvari i ne otvrdne, te je uvijek dobro za uporabu.

Cijena i lončiću K 1-20.

Malvina sapun

Podupire djelovanje „Malvina crème“, te je za pranje veoma ugodan i troši se veoma štedljivo.

Cijena komadu 80 filira.

„Malvina parfum“ je veoma fina i ugodna mirisa, te se dobiva već u to spremljenim bocama.

Svi ovi preparati rađeni su u mojoj ljekarni, te su pravi samo oni, koji nose ovaj zakonom zaštićeni znak.

Ljekarna
M. Klečić,
u Samoboru.

pokućtvo! Najjeftinije **Najsolidnije** **pokućtvo!**

I. hrvatska

stolarska i tapetarska

obrtna vjeresijska udruga

kao član zemaljske središnje vjeresijske udruge.

Marije Valerije ulica 10. Zagreb. Nikolićeva ulica broj 2.

preporuča svoje bogato skladište stolarskog i tapetarskog

pokućtva.

Samo domaći proizvod.

Polakšice u plaćanju. Cjenici i troškovi badava. Nebrojene pohvale stoje svakomu na uvid.

Poradi preseljenja

moje sa solidnosti dobro poznate trgovine, prodajem svekoliku na skladištu se nalazeću robu kao:

platna, šifona, ručnika, stolnjaka, džepnih rubaca, modnih tkanina, šarenih kretona, pamučnog i vunog delaina, a jour tkanina, svile, baršuna, ručnog rada, čarapa, nogavica za gospodu, gospođe i djecu, rukavica, sunco i kišobrana,

rublja za gospodu, gospođe i djecu, **triket-rublja i ovratnika.**

Najfinija izradba. — **Popluna.** — Vlastiti proizvod.

Garnitura za krevete, zastora i u tu struku druge zasjecajuće malenkosti uz **veoma snišene cijene dok zalihna traje.**

ALBERT BRUCKNER, skladišta rukotvorne i pomoćne robe, Zagreb, Marije Valerije ulica br. 1.